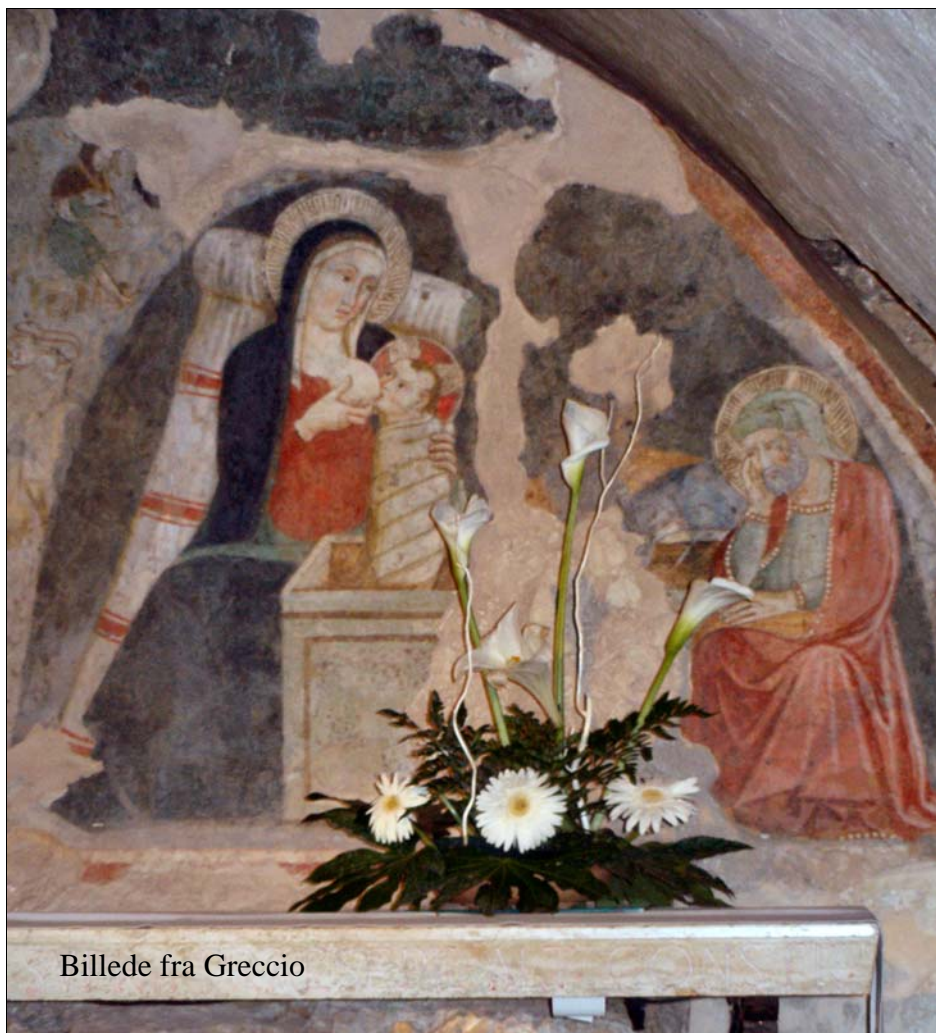

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

December 2008

nr. 61

Billede fra Greccio

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Krybben i Greccio	<i>side 2</i>
Formandens adventshilsen	<i>side 4</i>
Ignatius af Loyola	<i>side 6</i>
Klimaet og Kirken	<i>side 8</i>
Aage Lund Jensen 90 år	<i>side 11</i>
Bestyrelsen	<i>Bagsiden</i>
Rejseprogram	<i>indhæftet</i>

Årsmøde 21 februar 2009

Assisi-rejse:

12. - 20. juni 2009

Til forsidebilledet:

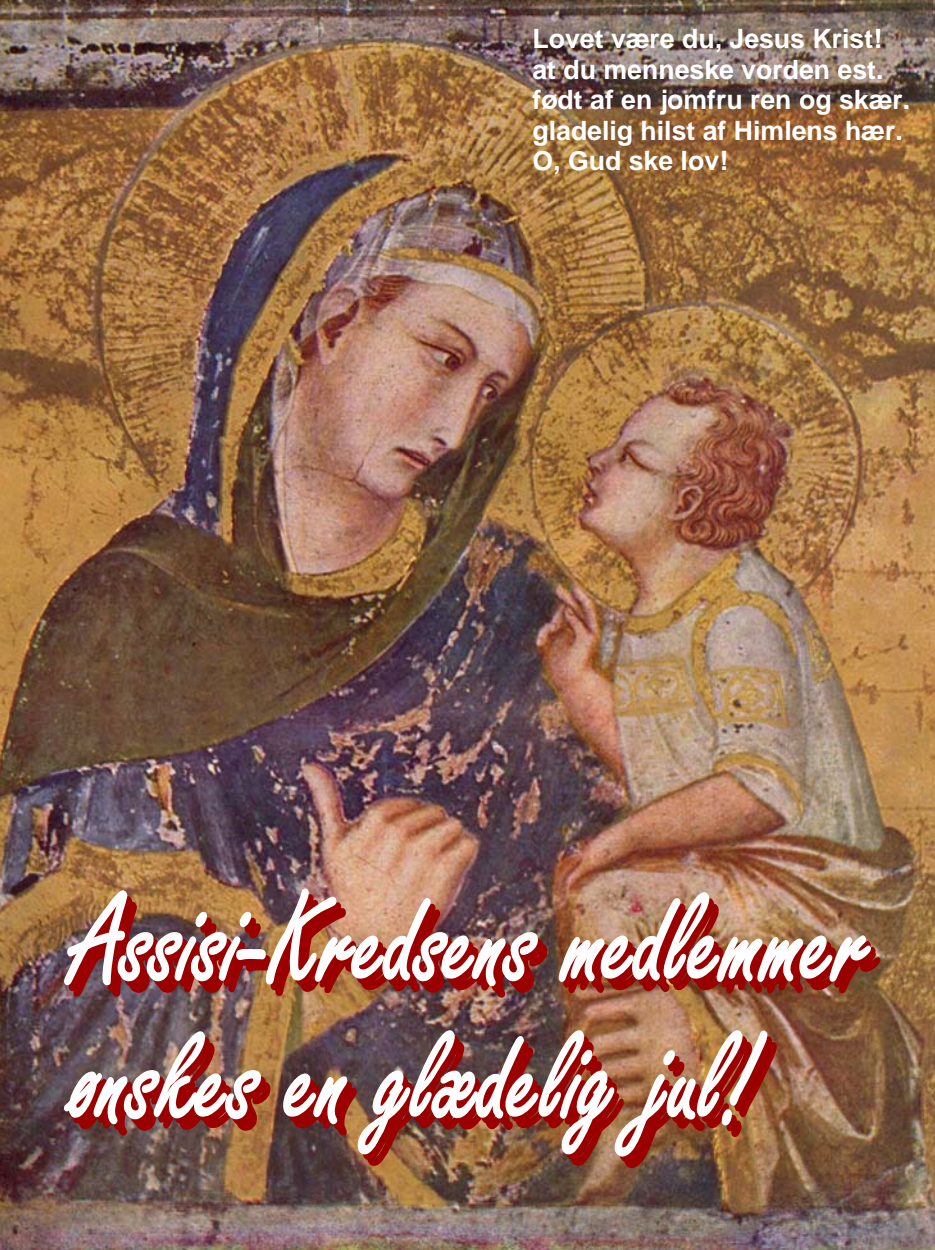
”Således skete det, at [Frans] kom til Greccio for dér at holde Jul på en Maade, som ingen før havde set eller kendt.

”Jeg ønsker sagde Broder Frans til [Messer Vellita] at fejre den hellige Julenat sammen med dig og hør en Gang, hvordan jeg har tænkt mig det! Ude i Skoven finder du et passende Sted, en Klippehule, hvis det er muligt, og dér stiller du en Krybbe, fyldt med Hø. Så må der også være en Okse og et Æsel, ganske som i Stalden ved Bethlehem. Jeg vil en Gang rigtigt for Alvor fejre Guds Søns Komme til Jorden og med mine egne Øjne se, hvor fattigt og usselt, han for vor Skyld ville have det.”

Denne Samtale fandt Sted først i December. Juleaften var alt beredt i Greccio, som Broder Frans havde ønsket det, og ved Midnatstid strømmede hele egnens Befolkning sammen til Julefest ved Krybben. Som Thomas af Celano siger: ”Greccio var blevet et nyt Bethlehem. Skoven genlød af Stemmer. ...

Messen blev læst over Krybben som Alter, for at det guddommelige Barn under Brødets og Vinens Skikkelse selv kunne komme til Stede, ligesom det legemligt og synligt havde været til Stede i Bethlehem. Ja, et Øjeblik forekom det endogsaa Giovanni Vellita, at han saa *et virkeligt Barn* ligge i Krybben, men ligesom dødt eller sovende. Da traadte Broder Frans hen til det og tog det kærligt op i sine Arme, og Barnet vaagnede, smilede til Broder Frans og klappede med sine smaa Hænder hans skæggede Kind og hans grove graa Kutte ... Og dette Syn forundrede slet ikke Messer Giovanni. Thi Jesus havde været død eller dog indslumret i manges Hjerter, men Broder Frans havde ved sit Ord og sit Forbilled atter vakt det guddommelige Barn til Live eller vækket det af Dvale.”

Johs. Jørgensen: Pilgrimsbogen s. 20-21.

Lovet være du, Jesus Krist!
at du menneske vorden est.
født af en jomfru ren og skær.
glædelig hilst af Himlens hær.
O, Gud ske lov!

*Assisi-Kredsens medlemmer
ønskes en glædelig jul!*

Adventshilsen fra formanden

Advent 2008

På rejser til populære steder - eksempelvis Assisi - ser man ofte turister og pilgrimme tage billeder med deres kamera/video i én uendelighed, nogle har endda en lille mikrofon på så de løbende kan kommentere optagelserne. Nogle japanske turister har så kort tid til at se byen, hvis de også skal nå Ravenna og Firenze dén dag, at de har videokameraet kørende uafbrudt. Meningen er vel at så kan man se Assisi grundigt og afslappet når man kommer hjem. Hvis vi prøver at føre tanken igennem til det yderste, så kunne man optage sit liv totalt, med billeder og lyd af alt hvad man ser og hører - altså éns

*Bedre end
facebook?*

halve liv, for man skulle jo så bruge lige så lang tid på at se og høre det hele igen. Havde man så levet et helt liv - eller kun et halvt liv?

Et nyt fænomen som uden tvivl er kommet for at blive, er *facebook*. Det består i at man har sin egen hjemmeside på nettet hvor man lægger sit portræt, navn, oplevelser, tanker og meninger ud til deling med de andre 'venner' - for at blive ven skal man opfordres eller melde sig interesseret - og så kan alle i denne virtuelle vennekreds kommunikere med hinanden. På den måde kan man have mange og nye venner, og nogle bruger rigtig lang tid hver dag på at holde sig ajour med 20, 30 el. 40 virtuelle venner i interspace, men bliver der så også tid og kræfter til overs til at se og samtale og spise sammen med de gamle venner, altså rigtige venner i den virkelige verden? Personligt ville jeg foretrække at have drukket kaffe længe og grundigt på én bar i Assisi sammen med nogle gode venner frem for at have fotograferet samtlige barer - og måske slet ikke af bare tidsnød at have fået kaffe eller fået snakket sammen.

Pointen i disse betragtninger er at vi i vort korte, kostbare og begrænsede liv hele tiden står over for et valg mellem kvalitet og kvantitet, dybde og overflade. Som delta-ger og rejseleder i mange Assisi-rejser har jeg erfaret glæden ved at rejse - lad os kalde det ... *økologisk*. Og det ser ud til at mange andre deler denne glæde, der er nogle som har været med flere gange. Genkendelsens glæde har også sin værdi, at gense nogle af de fresker som man har set før, at gense nogle søstre som man har set før, at gå ad trappegyder som man har gået på før. Det er muligt at man i sit liv så ikke når at se Timbuktu eller Tai Mahal eller Casablanca - verden er stor, og vort liv er begrænset. Ingen kan alligevel nå at se hele verden - så bliver det i hvert fald kun til et overfladisk bekendtskab med de enkelte steder. Livet kan godt holde til gentagelser - og til begrænsninger. Fordi noget kan lade sig gøre, er det jo ikke sikkert at man skal gøre det.

Det er advents-tid, og julen nærmer sig - hvis nogen skulle have overset det i butikker og gågader. Når julen stadig er så populær, kunne det måske hænge sammen med at her skal vi opleve og gøre noget sammen som vi kender, de samme salmer som vi har sunget før, det samme juleevangelium som vi har hørt før, den samme mad som vi har smagt før. Det er muligt at nogle bliver revet med af alt det der kan lade sig gøre, uoverskuelige før-julefrokoster, gaveræs, stress og flimter - det skal ikke forhindre os i at ønske hinanden en glædelig advents- og juletid, samt fra bestyrelsen en tak for 'live' fællesskab og 'økologisk' samvær i Assisi-Kredsen i årets løb ved møder, på rejser, ved gudstjenester og gennem hilsner. På godt gensyn i det nye år.

Til sidst en gammel, velkendt hilsen

pax & bonum, fred og alt godt

Frederik Hjerrild

Ignatius af Loyola

1491 – 1556

Sammendrag af oplæg holdt i
Assisi-kredsen, lørdag den 22. november 2008

*Juan Martínez Montañes:
Ignatius Loyola (Sevilla)*

Fra ridder til Kristi Stridsmand

Ignatius 1491 Loyola, Baskerlandet, Spanien. Hans mor døde kort efter hans fødsel. Som ung drømte han om at leve op til tidens ridderidealer. Om mod, sejr, berømmelse og smukke kvinder.

Som 26-årig var han engageret i kampen mod franskmændene. Under kampen

ramte en kanonkugle hans ben, der blev knust.

Han gennemgik flere smertefulde operationer, under det efterfølgende lange sygeleje læste han, som tidsfordriv, ridderromaner. Senere, i mangel på bedre, læste han "Kristi Efterfølgelse" og forskellige helgen-beskrivelser.

Virkningen af læsningen

Ignatius lagde mærke til, at han under læsning af ridderromanerne først følte begejstring, men at han efter en kort stund følte sig tom og trist. Ved læsning af helgenbeskrivelserne følte han sig opildnet, og her varede begejstringen også bagefter. Denne erfaring benyttede han senere, når han ønskede at skelne, om det var den gode eller den onde ånd, der berørte ham.

Manresa

I denne periode voksede længslen i ham efter at følge Kristus. Med dette for øje drog han fra sin hjemstavn. Undervejs slog han sig ned i Manresa, en lille by nær Barcelona, over for et stort Benediktinerkloster, Montserrat.

Her gennemgik Ignatius en dyb og smertefuld åndelig udvikling.

Han kontaktede en af benediktinermunkene, som han ofte gik til skrifte hos, men trods gentagne syndsforladelser var han stadig urolig og svært skrupuløs. Først da munken forbød ham at vende tilbage til disse tidligere hændelser, slap Ignatius ud af den onde cirkel.

Han forsøgte desuden at frigøre sig for forfængelighed og andet, der kunne hindre ham i frit at tjene Gud, gennem overdreven askese, inden han fandt balance i sit liv.

På en vandring langs floden Cardoner fik Ignatius en stærk, indre oplysning, en dyb Gudserfaring.

Kernepunkterne i Ignatius spiritualitet:

Skelne "ånderne".

Den stadige skelnen i sit daglige liv mellem det, der kommer fra Gud og det, der kommer fra Guds modstander.

Søge og finde Gud i alt. Søge Guds Vilje og gøre Alt til Guds større Ære!

Overbevist om, at Gud ønsker at stå i umiddelbar relation til ethvert menneske, følte han sig kaldet til at *vinde mennesker for Kristi sag*. Især gennem samtale med de mennesker, han mødte.

Dette førte besværligheder med sig: Kirken var på vagt mod vranglære. Ignatius blev stævnet for Inkvisitionen 11 gange! Forhørt, fængslet, men hver gang frifundet for vranglære.

Skrev i Manresa *Eksercitierne, De åndelige Øvelser* ud fra sine erfaringer!

De åndelige Øvelser stiler mod, ved Guds nåde, at frigøre os fra alt, der hindrer os i at leve kærligheden. Målet er at stå foran Gud, som vi er, se vore illusioner og se vort kald.

Ignatius ønsker *den indre frigørelse* for personen, så vedkommende kan *tjene Guds rige* med hele sin person..

De sigter mod *mødet med Jesus*, den fattige, korsfæstede og opstandne. At leve og dø med Jesus i den tjenende Kirke, at tjene menneskene. Og *finde Gud i alt*.

Jesuitordenen

kaldet "Jesu Selskab" blev grundlagt af Ignatius 1534 og stadfæstet af paven 1540. Den spredte sig hurtigt over det meste af verden. Kendt for at forsvare Kirken lære, "mod-reformationen", desuden for sin missionsiver og sit engagement i undervisning, skoler, højere læreanstalter, universiteter.

Ordenen blev ophævet 1773, men genoprettet 1814. Har pt. ca. 20.000 medlemmer på verdensplan.

Sr. Emma Martensen

Økumenisk Efterårskursus om **Klimaet og Kirken**

Det økumeniske efterårskursus blev denne gang afholdt 31. oktober til 1. november på Nyborg Strand.

Temaet var det aktuelle om Klimaet og Kirken. Det bliver jo mere og mere anerkendt, at det er ved at være i 11. time, hvis vi skal undgå klimaforandringer, som ikke alene er alvorlige men også katastrofale.

Og kurset begyndte også med en gennemgang af situationens alvor ved Christian Friis Bach, der er international chef i Folkekirkens Nødhjælp. Han gennemgik, hvad vi ved om klimaforandringerne og deres afhængighed af os menneskers levevis, særligt derved, at vi afbrænder så store mængder fossilt brændstof og

dermed med CO₂-udledning gør drivhus-effekten værre og værre.

Han præsenterede os for konsekvenserne for klimaet af den CO₂-udledning, som allerede er sket og om de endnu alvorligere konsekvenser, der vil komme, hvis ikke verden skifter kurs på dette felt.

Der *kunne* påpeges gunstige konsekvenser i nogle sammenhænge, bl.a. i form af bedre vandforsyning eller større mulighed for dyrkning af kornprodukter i højtliggende områder. Men generelt er konsekvenserne negative - og det i ganske særlig grad for mennesker i de fattige dele af verden. Og det er konsekvenser for livet på jorden, hvor mange arter er truet af udryddelse. Det er ringere muligheder for at skaffe drikkevand og føde, især i tropiske egne. Det er forringet helbredstilstand for mange mennesker. Og det er, at mange områder bliver ubeboelige på grund af stigning i havens vandstand.

For Afrikas vedkommende blev der nævnt risiko for en halvering af landbrugsudbyttet i de tørre egne frem til 2020, og at vanskelighederne med vandforsyning ville ramme mellem 75 og 250 millioner mennesker.

I Asien vil der komme oversvømmelser, især i lavtliggende kystområder. Det får følger i form af stigende antal diarré- og

www.gronkirke.dk handler om de danske kirker og klimaspørgsmålet

kolera-ramte. Og en milliard mennesker vil blive ramt af vanskeligheder med tilstrækkeligt ferskvand. I Øst- og Sydøstasien vil der ganske vist blive mulighed for en stigning i landbrugsudbyttet, men i det sydlige og centrale Asien vil der blive en endnu større nedgang.

Og hvad er der så at gøre ved det? Kun det, at vi formindsker vores udledning af CO₂ i særdeles betydeligt omfang. Og et betydeligt omfang betyder noget i retning af 80%.

I den sammenhæng skal det også huskes på, at dette primært må ske i den rige og industrialiserede verden. I mange afrikanske lande er den nuværende udledning nemlig i øjeblikket meget lille. I Malawi ca. 100 kg pr indbygger. Det er en 2000-del af en amerikaners og mindre

Moder jord, broder vind, søster vand

end en 1000-del af udledningen pr indbygger i de rige lande under ét.

Det er derfor nødvendigt ikke blot at tænke på reduktion, men også en form for reduktion, som ikke forhindrer udvikling i de fattigste lande.

Foredraget om, hvordan det ser ud og hvad der er nødvendigt at gøre, blev fulgt op et teologisk foredrag om, hvorfor vi som kirke og kristne skal engagere os i disse ting - og i et mere praktisk foredrag om erfaringerne fra den anglikanske kirke.

For de to foredrag stod Claire Foster og David Shreeve, som begge er ansvarlige for den anglikanske kirkes klimakam-

pagne "Shrinking the Footprints".

Det teologiske foredrag byggede på troen på, at verden er skabt af Gud, og at mennesket er sat i verden med ansvar for den skabte verden. Hun lagde megen vægt på den sproglige sammenhæng mellem *adam*, som betyder menneske, Adam, og *adamah*, som betyder støv, jord. Adam var formet af jorden, og alene derved i et fællesskab med hele den skabte verden. Mennesket har til opgave at tjene den skabte verden, ikke at dominere den - tanken om dominans bygger på en misforståelse af ordene i den første skabelsesberetning om, at mennesket skal

'herske' over den skabte verden.

I vores sammenhæng i Assisi-Kredsen er det naturligt at nævne Frans og hans sologsang. Frans var vel næppe miljøforkæmper i moderne forstand. Men sologsangen udtrykker den samme forståelse, som den Claire Foster fandt i Det gamle Testamente, at der er fællesskab mellem mennesket og resten af skabningen. Når vores CO₂-udledning truer vand, luft og jord, så er det jo i Frans' sprog søster vand, broder vind og moder jord der trues. Det er overgreb mod vores 'familie'. Og Frans tog stærkt afstand fra tanken om at dominere den skabte verden, der-

SYNDSBEKENDELSE

(fra gudstjenesten på Økumenisk Efterårskursus)

L: Almægtige Gud, Skaber og Livgiver;
vi er en del af dit smukke men sårbare skaberværk.
Vi har ansvaret for at beskytte og værne om det,
men vi har svigtet vores ansvar.
Derfor beder vi:

Alle: Herre, forbarm dig over os!

L: Jorden er vores ophav, som giver os mad og næring.
Hvert frø i jordens mørke rører sig ved din skabervilje.
Når jorden bliver ødelagt og forgiftet
af grådighed og kortsigtede interesser,
forråder vi vort ophav og din skabervilje.
Derfor beder vi:

Alle: Herre, forbarm dig over os!

L: Luften er livets og jordens pusterum.
Hvert åndedrag er en påmindelse om din skaberkraft.
Når luften forurenes, skades jordens lunger,
og din skabermagt bliver krænket.
Derfor beder vi:

Alle: Herre, forbarm dig over os!

ved at han tog afstand fra at eje noget af den.

Det praktiske foredrag handlede om, hvordan vi som kirke kan være med til at ændre udviklingen i en bedre retning. De har i den forbindelse skrevet et par små bøger med praktiske tips og om hvordan klimaproblemerne kan indgå i kirkens gudstjenesteliv.

De var begge meget overbeviste om, at tro spillede en meget stor rolle, hvis vi skal ændre livsstil.

Ved efterårskursets afsluttende gudstjeneste blev 'klimastafetten' givet til repræsentanter for medlemskirkerne i Danske Kirkers Råd. Klimastafetten er en række kasser med materiale, der kan inspirere til at beskæftige sig med disse ting lokalt.

Kasserne indeholder bl.a. tre symbolske genstande, der viser, hvad klimaændringerne forårsager.

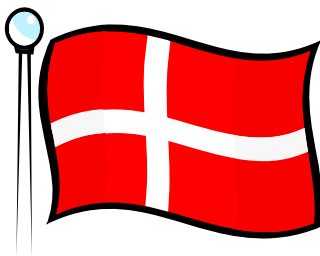
Det drejer sig om:

- * En sten, der er smeltet frem under Grønlands indlandsis
- * En indtørret majscolbe fra Malawi.
- * En død og bleget koral fra Stillehavet.

Referat ved Gunnar Bach Pedersen

Assisi-Kredsen er økumenisk og deltager derfor naturligvis også i det videre økumeniske arbejde, bl.a. gennem medlemskab af Økumenisk Arbejdsforum under Danske Kirkers Råd.

Og derfor deltog Marianne Plum og Gunnar Bach Pedersen i efterårskurset som repræsentanter for kredsen.

Aage Lund Jensen 90 år

Den 18. november fyldte malermester *Aage Lund Jensen*, Hillerød, 90 år.

Aage Lund Jensen har været med i Assisi-Kredsen lige fra begyndelsen i 1974, hvor hans hustru Ruth (+1998) var initiativtager til og medstifter af kredsen samt sekretær. Det var i de dage da forbindelsen til medlemmerne foregik ved håndkraft og ikke som nu via vort fine trykte blad *Nyt fra Assisi-Kredsen*. Aage har været en trofast støtte og medarbejder i det store arbejde der bestod i at fotokopiere, folde, kuvertere og frankere de mange udsendelser, også til rejsedeltagere - det skylder vi ham en stor tak for!

Desuden har en del af kredsens medlemmer haft fornøjelsen af adskillige gange at rejse til Assisi sammen med Aage, altid en berigende og munter oplevelse.

Hjertelig til lykke med fødselsdagen,
pax & bonum,

Frederik Hjerrild, fmd.

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dalles Have 24, 3400 Hillerød
tlf 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3,1.th, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26,st.tv. 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 0258 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

Inge Lise Therkildsen
De Conincks Vej 20, 2840 Holte
tlf 45 41 34 33

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 26 14

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82

NYT FRA ASSISI-KREDSSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen